

**Streszczenie pracy doktorskiej „Konstytucyjne i ustawowe gwarancje prawa do ochrony
prywatności wobec uprawnień operacyjno-rozpoznawczych
Policji i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego”**

Przedmiotem rozprawy doktorskiej pt. „Konstytucyjne i ustawowe gwarancje prawa do ochrony prywatności wobec uprawnień operacyjno-rozpoznawczych Policji i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego” było zbadanie relacji pomiędzy prawnymi gwarancjami ochrony prywatności a ustawowymi możliwościami ingerencji w to prawo, gdy jest to konieczne dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego w państwie.

Realizując swoje obowiązki, państwo wyposaża organy władzy w uprawnienia do skutecznego działania, zezwalając w szczególnych przypadkach na ingerencję w sferę wolności i praw. Działania takie nie mogą jednak stanowić elementu uznaniowego pozwalającego na dowolną i nieograniczoną aktywność. Kluczowe zatem w tej relacji jest zachowanie równowagi pomiędzy istotą praw i wolności, a uprawnieniami państwa do ingerencji w drodze czynności operacyjno-rozpoznawczych w sferę prywatności jednostki i uzyskiwania w ten sposób danych o osobie.

Korzystanie z tych środków uzyskiwania informacji przez władzę publiczną stanowi jeden z najbardziej kontrowersyjnych problemów społecznych, jak i prawnych. Z jednej strony - stanowiący przedmiot wielu wypowiedzi publicznych i medialnych - problem potencjalnej „inwigilacji” ze strony służb uprawnionych do stosowania kontroli operacyjnej oraz uzyskiwania danych telekomunikacyjnych, z drugiej strony - będący przedmiotem publikacji naukowych, komentarzy doktryny oraz orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego - aspekt określoności oraz proporcjonalności przepisów statuujących uprawnienia służb w tym zakresie.

Zagłębiając się w problematykę wyznaczenia granic dopuszczalności ingerencji władz publicznych - służb bezpieczeństwa i porządku publicznego - w sferę prawa do ochrony prywatności widać wyraźnie, że prawo to ulega dywersyfikacji. Dlatego też w rozprawie doktorskiej prawo do prywatności było rozpatrywane w obszarze ochrony życia prywatnego i osobistego, nienaruszalności mieszkania, wolności komunikowania się i ochrony tajemnicy korespondencji, a wreszcie - powiązanej z prawem do ochrony danych osobowych - autonomii informacyjnej jednostki. Z uwagi na najszerszy ustawowy katalog zadań jaki powierzono Policji i Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przedmiot rozprawy został celowo zawężony do szczegółowej analizy uprawnień do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych tych właśnie służb.

Głównym celem rozprawy było określenie, czy obowiązujące aktualnie w Polsce przepisy, statuujące ustawowe uprawnienia wybranych służb bezpieczeństwa i porządku publicznego do ingerencji w sferę prywatności, poprzez realizację czynności operacyjno-rozpoznawczych (odnoszących się w szczególności do stosowania kontroli operacyjnej oraz uzyskiwania danych telekomunikacyjnych), spełniają standardy konstytucyjności.

Praca składa się ze spisu treści, wstępu, trzech rozdziałów merytorycznych, części wnioskowej

i bibliografii, liczy 359 stron.

W dysertacji zastosowano następujące metody i techniki badawcze:

- analiza krajowych źródeł prawa powszechnie obowiązującego;
- analiza komparatystyczna i dogmatyczna rozwiązań prawnych, związanych z prawem do prywatności i jego ochroną oraz obowiązkiem państwa do zapewnienia bezpieczeństwa, występujących na gruncie prawa międzynarodowego, europejskiego i krajowego;
- analiza orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, Trybunału Sprawiedliwości UE oraz Trybunału Konstytucyjnego RP odnosząca się do warunków i granic ingerencji w prawo do prywatności w drodze stosowania kontroli operacyjnej oraz uzyskiwania danych telekomunikacyjnych, a także analiza omówień, glos i komentarzy do tego orzecznictwa.
- test poprawności legislacyjnej przepisów zawartych w aktach prawa powszechnie obowiązującego, obejmujący zarówno analizę w oparciu o kryteria językowe oraz celowościowe,
- analiza konstytucyjności przepisów oparta na dotychczasowych wyrokach Trybunału Konstytucyjnego w odniesieniu do konkretnych jednostek redakcyjnych ustawy o Policji oraz ustawy o ABW i AW w zakresie, w jakim odnoszą się do zagadnienia kontroli operacyjnej oraz uzyskiwania danych telekomunikacyjnych;

Rozprawa doktorska dała odpowiedź na zadany problem badawczy i zweryfikowała postawioną hipotezę główną udowadniając, że regulacje prawne statuujące uprawnienia Policji oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do stosowania kontroli operacyjnej oraz uzyskiwania danych telekomunikacyjnych nie w pełni odpowiadają kryteriom poprawnej legislacji i nie są w pełni zgodne z Konstytucją RP oraz Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.